

ת"פ 60764/02/16 - מדינת ישראל נגד יקיר אמור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60764-02-16 מדינת ישראל נ'
אמור(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

יקיר אמור ע"י עו"ד מוטי אייבס

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם, איומים ותגרה. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה לעניין העונש.

ואלו עובדות כתב האישום המתוקן:

ביום 23.02.16 בשעת צהריים, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין ר א (להלן: ר) כאשר עמדו בתור באחד הדלפקים בחנות "רמי לוי" בשכונת תלפיות. במהלך הוויכוח אמר הנאשם לר "עכשיו את תסתמי ותחכי בתור". בעלה של ר, מ א, כבן 68, (להלן: המתלונן) פנה לנאשם בתגובה "למה אתה מאיים על אשתי מה היא עשתה לך?" והנאשם ענה "מי אתה בכלל יא פרצוף תחת, אני ארסק אותך" והניף את ידו לעבר ר. המתלונן סטר לנאשם בפניו, וזה ניסה להכות את המתלונן בתגובה. קונים שהיו במקום הרגיעו את הרוחות והרחיקו את המתלונן מהנאשם למקום סמוך, במרחק של מטרים ספורים והנאשם נותר ליד הדלפק ליד ר.

זמן קצר לאחר מכן עזבה ר את הדלפק והלכה לעברו של המתלונן. לפתע עזב הנאשם את הדלפק, התקדם לעבר המתלונן ודחף אותו בחוזקה. הנאשם והמתלונן התקוטטו, ובמהלך הקטטה נפל המתלונן ארצה, איבד הכרתו ודמם מראשו. הנאשם ברח מהמקום ונתפס על ידי עובדי החנות.

כתוצאה מהארוע נגרמו למתלונן שבר בגולגולת ודימום, והוא אושפז למשך יומיים. כמו כן נגרמה לו חבלה נוספת בעקבותיה ידו קובעה במתלה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות האירוע ובהן גילו המבוגר של המתלונן והחבלות שנגרמו לו. לדבריו "המאשימה לקחה בחשבון את כל הנתונים של התיק לרבות דברים שלא מופיעים בכתב האישום." ולאור כל אלה, עמדתה היא עונש

של שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן הוא עונש ראוי ומאוזן.

ב"כ הנאשם הפנה להליך השיקום שעבר הנאשם כפי שמשקף מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו וליתר נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר.

ביחס למעשה טען ב"כ הנאשם, כי התוצאה הקשה, קרי השבר בגולגולתו של המתלונן, לא נגרמה ישירות ממעשי הנאשם. עוד טען, כי צפיה בסרטון מצלמת אבטחה המתעד את הארוע מלמדת שלא הנאשם הוא שיזם את הארוע, אלא שר ניסתה להדחף בזמן שהנאשם העביר מוצרים בקופה, ולאחר ויכוח בין השניים המתלונן רץ לעברו של הנאשם וסטר לו. עוד טען, כי המתלונן המשיך להתגרות בנאשם לאחר שסטר לו ורק אז זינק לעברו הנאשם ודחף אותו.

ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם הודה והביע חרטה וכן את העובדה שהנאשם היה מצוי מספר שבועות במעצר ממש וכן במעצר בית של כשנה. אשר על כן ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור כעונש הצופה פני עתיד אשר לא ייפגע בפרנסת משפחתו, לצד מאסר מותנה וצו מבחן.

ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הטעוניהם לעונש מספר מסמכים ביחס לנאשם ובהם מכתב התנצלות שכתב למתלונן, מכתבי המלצה ממעסיקיו ומכתב שכתבה לו מרכזת קבוצה טיפולית בה השתתף בהליך קודם.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדבריו לפני הביע חרטה על המעשים וביקש להתחשב בכך שעובד בשתי עבודות לצורך פרנסת משפחתו. במיוחד ביקש לציין כי הוא עובד כמטפל בקשישים, דבר המהווה מבחינתו "סגירת מעגל". לדבריו כיום הוא נמצא **"במקום בריא ונכון"**.

מתחם העונש ההולם

מעשי הנאשם קשים וחמורים. תחילתם בהתנהגות בריונית ומאיימת שלו כלפי המתלונן. לאור טענות ב"כ הנאשם בשלב הטעוניהם לעונש צפיתי בסרטון המתעד את הארוע (הוגש במסגרת תיק המוצגים וסומן ת/1). אין בסרטון כל אחיזה לטענה כי ריזמה את הויכוח או נדחפה לפני הנאשם בתור. מהסרטון עולה, כי בין הנאשם לר היה ויכוח אשר משך את תשומת לבם של אנשים שהיו במקום (האנשים המצולמים בסרטון הסתובבו לעבר הנאשם ור ומספר אנשים קרבו אליהם), ובמהלכו הנאשם נופף בידו אל מול פניה של ר.

כאשר הגיע המתלונן לעזרתה של ר, איים עליו הנאשם בשפה בוטה. כאשר סטר המתלונן לנאשם, ניסה הנאשם להכותו אך הקונים במקום הרחיקו את המתלונן מהמקום. הנאשם לא נרגע לאחר "הפרדת הכוחות", ולאחר זמן קצר הוא ניגש במהירות לעבר המתלונן, דחף אותו בחוזקה ובין השניים התגלעה קטטה במהלכה נפל המתלונן על הרצפה. תוצאת הארוע היתה כי נגרם למתלונן שבר בגולגולת, הוא אבד את ההכרה ונזקק לאשפוז.

אינני מקל ראש בכך שהמתלונן הסלים את הויכוח והעלה אותו לפסים אלימים, עת סטר לנאשם. ועם זאת, מצופה כי אדם ינסה להימנע מקטטה ואילו הנאשם עשה בדיוק את ההיפך - לאחר שהסתיים חלקו הראשון של הארוע והמתלונן התרחק מן המקום, חזר הנאשם בריצה לכיוונו של המתלונן על מנת להמשיך את הקטטה שהופסקה על ידי קונים שהיו בחנות. ובהקשר זה אומר, כי אין בכתב האישום או בסרטון כל אחיזה לטענה כי המתלונן המשיך להתגרות בנאשם לאחר שהורחק ממנו.

אמנם מכתב האישום נמחקה העבירה של תקיפת זקן, אך לא ניתן להתעלם מהעובדה שהמתלונן היה בזמן הארוע בן

68, ומבוגר מהנאשם בארבעים שנה. גם אם הנאשם לא ידע כי המתלונן הוא "זקן" כהגדרתו בחוק (קרי בן למעלה מ-65 שנה), עדיין ניכר לעין כי מדובר באדם שמבוגר מהנאשם בשנים רבות.

חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות בריונית, אלימה ופורעת חוק מעין זו, או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. אין ערך ברטוריקה בגנות האלימות, אשר אינה מגובה בעונש מרתיע, המעביר ליחיד ולרבים את המסר בדבר הפסול והאסור שבמעשים.

ר' למשל לענין זה ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

ר' גם ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות." וראה גם ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את התנהגותו הבריונית של הנאשם שקדמה לארוע ואת החבלה הקשה אשר נגרמה למתלונן. מנגד, אביא בחשבון את העובדה שהמתלונן הוא שהעלה את הויכוח עם הנאשם לפסים אלימים, נקודה אשר אינה מצדיקה את מעשיו של הנאשם, אך יש בה כדי לרכך מעט את חומרתם.

לאור אלה ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם שבין ששה חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, ועד שנה וחצי מאסר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1988, נשוי ואב לשניים. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2012 הורשע הנאשם ב-4 עבירות של סחר בסם מסוכן, 3 עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה אחת של החזקת סם מסוכן, 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירה אחת של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין כל אלה הוטלו על הנאשם מאסר מותנה וצו מבחן.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, אשר בגינה הוארך מאסרו המותנה והוטל עליו קנס.

בשנת 2016 הורשע הנאשם בעבירת תקיפה ואיומים ונדון בגינה ביום 10.7.17, ימים ספורים לאחר שמיעת הטיעונים לעונש בתיק זה, למאסר מותנה ושל"צ.

התקבלו בעניינו של הנאשם שני תסקירים של שירות המבחן:

עמוד 3

מתסקיר מיום 30.03.17 עלה, כי הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי ופרטני במסגרת השירות ועל כן המליץ שירות המבחן על דחייה בת שלושה חודשים על מנת שהנאשם ימשיך את הטיפול.

מתסקיר משלים מיום 04.07.17 עלה כי במסגרת הדחייה שניתנה, המשיך הנאשם בהליך הטיפולי הקבוצתי והפרטני בשירות. הנאשם סיים השתתפותו בקבוצה טיפולית בתחום ההתמכרות וכיום הוא משולב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות שמטרתה התמודדות עם מניעים להתנהגות אלימה ורכישת כלים.

שירות המבחן העריך, כי הנאשם איננו בעל דפוסי התנהגות אלימים או עברייניים והוא רוצה לקיים אורח חיים תקין, אך לצד זאת מתמודד עם קשיים רגשיים ובלבול. מנגד השירות העריך, כי הנאשם עלול לנקוט אלימות "בעיתות משבר וכאשר חש במצוקה".

לאור המוטיבציה שגילה הנאשם להמשיך התהליך השיקומי, ועל מנת שלא לפגוע בעבודתו, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו של"צ בהיקף של 100 שעות לצד מאסר מותנה וצו מבחן לשנה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו וקבלת אחריות למעשיו אשר אף באה לידי ביטוי במכתב ההתנצלות ששלח הנאשם למתלונן. כמו כן זקפתי לזכותו את תהליך השיקום שעבר ואת העובדה שהתמיד במסגרות טיפוליות בשנה האחרונה על מנת לצאת לדרך חדשה ולנהל אורח חיים תקין.

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות המעידות על כישלון ההרתעה בענינו.

עיון בגזרי הדין שהתקבלו בהליכים קודמים מלמד, כי מותבים קודמים הקלו על הנאשם בשל הליכים שיקומיים אותם עבר, וחרף זאת שב הנאשם והסתבך בפלילים.

ר' בהקשר זה נימוקי כב' הנשיאה ש. דותן, אשר גזרה על הנאשם בגין רצף עבירות סמים והפרת הוראה חוקית עונש מאסר מותנה ושל"צ בת"פ 1118/10, הנוגעים להליך שיקומי אותו עבר הנאשם באותו התיק.

ר' כמו כן גזר דין שניתן בעניינו של הנאשם ביום 17.9.15, חודשים ספורים לפני הארוע מושא האישום, שם הוארך מאסר מותנה שלחובתו. בטרם גזירת הדין אמר הנאשם כי עלה על דרך חדשה והפסיק עם "השטויות".

אם באלה לא די, המעשים מושא כתב האישום נעשו בעצם הימים בהם התנהל נגד הנאשם הליך אחר, בשל ארוע תקיפה ואיומים בחנות אחרת של רשת "רמי לוי".

לאור כל אלה, התקשיתי לאמץ את הערכת שירות המבחן בדבר ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם. ונטייתי היתה להשית עליו עונש מאסר לריצוי ממש, ההולם את חומרת מעשיו והכיעור שבהם.

בסופו של יום, ולאחר לבטים, ראיתי להשית על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שעתרה המאשימה. עונש זה חורג לקולה מהמתחם אותו קבעתי, הן מבחינת אופן הריצוי והן מבחינת משכו, ולא שוכנעתי כי שיקולי שיקומו של הנאשם מצדיקים זאת. ועם זאת, לאור עמדתה של המאשימה והערכתו של שירות המבחן כי הנאשם רוצה ויכול לנהל חיים נורמטיביים, ראיתי להשית עונש זה, אך לאזן את ההקלה בהשתת מאסר

מותנה מכביד ופיצוי למתלונן.

אומר פעם נוספת, כי נמנעתי לגזור מאסר ממש לאחר לבטים קשים, אך בסופו של יום לא ראיתי להחמיר עם הנאשם מעבר לעמדתה של המאשימה. עוד אומר, כי הטלתי מאסר מותנה מכביד באופן מודע, על מנת שאם יכשל הנאשם בעבירה נוספת, יגזר עליו עונש המבטא את ההקלה שזכה לה הפעם.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 3.12.17. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- ב. תשעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מהיום.
- ג. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות שהיא עוון, לרבות איומים או היזק לרכוש, תוך שלוש שנים מהיום.
- ד. צו מבחן לשנה. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד במבחן יגזר דינו מחדש.
- ה. פיצוי למתלונן מ א, עד תביעה מס' 1 בסך 5,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.11.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ז, 17 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.